

agtig og har i sin Tid indsendt den til Underrigsministeriet, og deraf fremgik det, hvad der ikke lader sig nægte, da det findes i vedkommende Protokol, at der var tilsagt nogle Mænd en Veioverkjørsel over Banen fra det ene Stykke af deres Jord til det andet, medens derimod den endelige Afgjørelse faldt saaledes ud, at de fik en længere Vej fra det ene Stykke af deres Jord til det andet, idet man nægtede dem den Vej, man først havde tilsagt dem. Den Sag, som jeg her har berørt, er ikke enestaaende, og derfor bringer jeg den her paa Bane. Det forekommer mig at være i høi Grad ueheldigt, naar disse Commissioner, som for Størstedelen bestaae af de samme Mænd — jeg er ikke aldeles vis paa, at det er ganske de samme Mænd — komme til to saa forskjellige Resultater, uden at give noget klækkeligt Afslag i den først ansatte Erstatningssum. Jeg vilde ønske, at det paa en eller anden Maade fra Ministeriets Side maatte gjøres de Commissioner, som have dette Hverv, ret indtrængende magtpaaliggende, at de ikke komme i saadanne Selvmødsfigelser, som sætte dem i et høist ugunstigt Lys i Befolkningens Øine.

G. W. Nimestad: Jeg troer, at hele denne Sag vilde tage ganske ualmindelige store Dimensioner, dersom vi her skulde gaae saavidt, som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther) nu gik, idet han bragte ganske enkelte Controverser mellem Expropriationscommissionerne og enkelte Gods-eiere under Forhandling her i Folkethinget; det gaaer dog ikke an at bringe saadanne Sager paa Bane, selv om man her taler om en Jernbane (G. Winther: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning!). Men det Spørgsmaal, hvormed jeg ønskede at tale, det var, hvormed der bør bevilges til den controllerende Ingenieur ved Jernbanen. Hvad Regjeringen i saa Henseende har foreslaaet, troer jeg maa erkendes for rigtigt; jeg troer, at de Fleste af dem, som kjende Omfanget af de Forretninger, som denne Mand har at udføre,

ville være enige i, at de ere saa store, at der bør bevilges ham en meget bethdelig Sum, hvortil kommer, hvad der ligeoverfor denne Mand i høieste Grad hæderlige Charakter kunde synes overflødig, at det ikke er god Politik, men at det snarere vilde blive Udsælg, hvis man lønede saa høitbetroede Folk mindre godt. Denne Mand har, som allerede bemærket af den ærede Ordfører, et saa særdeles vigtigt Hverv at udføre paa Statens Vegne — det staaer i hans Haand, ved en nøiagtig Control at bespare Staten mange Penge, medens det ligeledes staaer i hans Haand, ved en mindre god Fremgangsmaade at volde Staten store Tab — at man ligeoverfor ham efter min Mening ikke bør være meget paaholdende. Jeg maa desuden gjøre opmærksom paa, at dersom man vil sige: Denne Mand skal ikke have saa meget, thi han beholder sin Gage af Monarchiet; ja, hvad saa? Saa kommer han til at blive stillet lige med andre Mænd, der ere i samme Tilfælde, nemlig de andre Ingenieur-officerer, som ikke beholde deres Gage; men hvad vil saa Følgen blive? Følgen vil, naar vi komme til det Resultat, at Manden bør lønnes anstændig, blive den, at vi komme til at betale Mere, i saa Tilfælde kommer Kongeriget til at betale det, som Monarchiet ikke vil betale. Jeg troer derfor, Alt vel overveiet, at kunne og burde tilraade det høie Thing, ikke at nægte det af Regjeringen foreslaaede Honorar.

Formanden: Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rettelser.

Nr. 102, Sp. 1612, Lin. 14 f. o.: „Ordt“ læs: „Haab“
 — 128, — 2030, — 9 f. o.: „liden“ læs: „mere“
 — — — — 11 — „eller ikke“ udgaaer
 — — — 2033, — 16 — „Landmanden“ læs:
 „Erøplantningen“